

Maria Joczowa

"Słowianie, my lubim sielanki...",
Alina Witkowska, Warszawa 1972 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/45, 172

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ WITKOWSKA Alina: Słowianie, my lubim sielanki.../Indeksy zestawily: I.Jarosińska i A.Rabińska/. Warszawa 1972 PIW, s. 190, nrb. 2, zł 35.-

Tematem pracy jest funkcjonowanie pojęcia sielskości oraz mitu "sielskiego Słowianina" w świadomości i kulturze narodowej Polaków. Zarysowując problematykę filozoficzną i estetyczną idylli oraz poematu rolniczo-opisowego w europejskiej tradycji literackiej, autorka rozwija własną interpretację specyficznie polskiej koncepcji sielsko-ziemiańskiej Arkadii. Szczególnie uwzględnia przełomowy dla tej problematyki moment odkrycia prasiłwiańszczyzny w początkach XIX w. oraz wysunięte w owym czasie postulaty światopoglądowo-estetyczne, precyzujące nową wersję polskiej idylli. Zderzenie się modelu harmonijnej egzystencji obywatela-sielanina, jako formuły polskości, z narzuconą przez historię postawą rozdarcia i buntu, reprezentowaną przez młodych romantyków, stanowi przedmiot dalszych rozważań.

BP/45/69

M.J.

/II/ KOWALSKA Aniela: Zapomniany polski esej o człowieku /Michała Wiszniewskiego "Charaktery rozumów ludzkich"/. "Prace Polonistyczne" S. 28:1972 s. 155-172.

Artykuł, przypominający esej Wiszniewskiego "Charaktery rozumów ludzkich" /1837/, zawiera notę o życiu pisarza i jego dziełach oraz o ich kolejnych wydaniach i recepcji. Jako tło porównawcze "Charakterów" wprowadza autorka pisma Montaigne'a, pragnąc w ten sposób uwydatnić "rozległe myśli i spostrzeżenia" Wiszniewskiego. Nie podejmując próby analizy omawianego utworu, kontentuje się zasygnalizowaniem tych sądów pisarza o rozumie, inteligencji, geniuszu, które korespondują z ideami filozofów następných pokoleń.

BP/45/70

A.K.